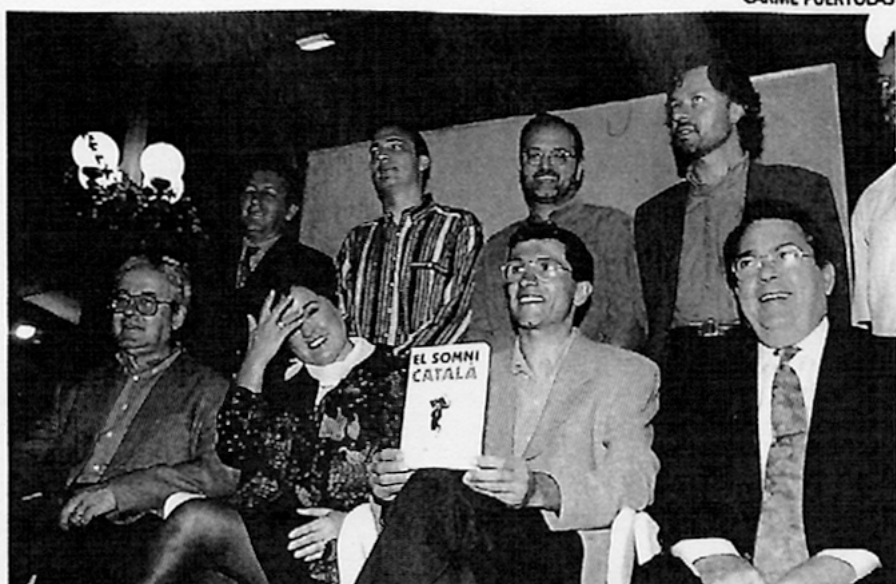

El somni americà, a Catalunya

Edicions La Campana acaba d'editar *El somni català. 16 històries d'arrelament*. L'autor és un jove periodista de Barcelona, Gabriel Pernau. Són setze històries de personatges que han prosperat i s'han fet un nom, que tenen com a nexa d'unió que són fills d'immigrants. Ells van néixer aquí o hi van venir a viure de petits: Pepe Rubianes, Eugenio Madueño, Antoni Gutiérrez Díaz, José Luis Martín, Rafael Hinojosa, Raimon Martínez Fraile, Margarita Nuez, Manuel Vázquez Montalbán, Maite Martín, Antonio González, Lluís López del Castillo, Jorge Fernández Díaz, Enric Marín, Alfred Clemente i Constantino Romero.

A Gabriel Pernau, la idea del llibre li va venir al cap mentre estava preparant uns llibres sobre tres barris de Girona de població majoritàriament immigrada: "Durant els set mesos que vaig trepitjar Vila-roja, Font de la Pólvoira i el Pont Major, vaig sentir desenes de narracions de persones que un bon dia es van veure forçades a fer les maletes a la recerca d'un futur millor. Moltes d'aquestes persones van deixar la seva terra pensant que ho feien per una temporada, i confiant que quan la situació anés millorant podrien tornar al seu poble. Però la majoria s'equivocava. Quan se'n van adonar, ja s'havien arrelat massa en aquella terra d'acolliment. Em van captivar

CARME PUÉRTOLAS

La immigració. L'altra història social de Catalunya.

aquelles històries de superació personal. És per això que em va semblar que les mateixes històries, però explicades per persones populars podrien interessar molta gent".

"Aquests homes i dones —continua Pernau— parlen dels seus orígens familiars humils, en zones generalment rurals, on durant la seva infantesa a penes hi havia oportunitats de prosperar. Expliquen com els seus pares van decidir traslladar-se a Barcelona, en quines condicions van venir, allotjats com van poder en trens de tercera carregats fins a la bandera. Parlen també de l'arribada a l'estació de França, de com era la ciutat en comparació al poble que van haver de deixar, dels esforços dels seus pares perquè estudiessin, dels seus amics, del primer cop que van sentir parlar una llengua estranya..." **Montserrat Serra**